

Dosarul nr. 3ra-1000/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud: M. Curtiș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenienți accesorii Consiliul sătesc Pîrîta raionul Dubăsari, Serviciul Fiscal de Stat, Nina Peșcova și Alexandr Peșcov cu privire la excluderea sumelor TVA de 20 % din datorii și facturi și obligarea eliberării facturilor cu scutirea de TVA cu drept de deducere și

la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „I.T. Flora” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere și

la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Irigator” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere,

împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelul declarat de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă”, apelul declarat de Asociația Obștească „I.T. Flora” și cererea de alăturare la apel a Asociației Obștești „Irigator”, fiind menținută hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari,

c o n s t a t ă :

La data de 28 aprilie 2017, ÎP „Poiana Nouă” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenienți accesorii Consiliul sătesc Pîrîta raionul Dubăsari și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (succesor în drepturi Serviciul Fiscal de Stat), cu privire la declararea ilegală a facturilor și

obligarea pârâtei să întocmească și să elibereze facturi privind livrările de energie electrică cu aplicarea cotei zero a TVA.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 08 februarie 1988 a fost înregistrată în calitate de colectiv pomicol în care s-au unit lucrătorii diferitor întreprinderi și organizații și pensionari, pe lotul de pământ cu suprafața totală de 12,22 ha, împărțit pe sectoare, transmis în posesiune de colhozul satului Pîrîta în scopul organizării raționale a timpului liber, întărire a sănătății, precum și educării prin muncă a copiilor. La 16 decembrie 1996, Camera înregistrării de Stat a reînregistrat reclamanta în formă de Întovărășire Pomilegumicolă „Poiana Nouă”. Potrivit statutului, membrii întovărășirii pomicole aveau dreptul de a edifica pe sectoarele de teren atribuite lor construcții capitale, inclusiv case, cu drept de proprietate privată. De asemenea, membrii întovărășirii pomicole aveau doar dreptul de folosință asupra terenului pe care îl pierdeau în cazul excluderii lor din membri.

A indicat că între timp, toate sectoarele lotului de pământ transmis anterior în posesia reclamantei au fost privatizate, fiind încheiate contracte de vânzare-cumpărare direct cu organele administrației publice locale ale satului Pîrîta. Prin urmare, atât sectoarele de teren, cât și casele construite pe acestea, au devenit proprietate privată a persoanelor fizice, fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile la categoria: case de vacanță.

A susținut că în urma privatizărilor, a pierdut orice drept de posesiune și gestiune asupra sectoarelor de teren, începând să acționeze doar ca o veritabilă asociație de coproprietari în condominiu în sensul prevăzut de Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000. Legea specială nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică recunoaște expres că întovărășirile pomicole sunt o categorie a asociațiilor de coproprietari. Art. 50 alin. (12) din Legea dată face o enumerare în acest sens, după cum urmează: operatorul sistemului de distribuție închis, întovărășirile pomicole, cooperativele de construcție a garajelor, alte asociații de coproprietari sunt în drept să transmită instalațiile lor electrice, cu titlu gratuit, operatorului de sistem.

Astfel, în prezent, existența și activitatea ÎP „Poiana Nouă” se reduce exclusiv la deservirea și întreținerea proprietății comune și la asigurarea proprietarilor de case și sectoare de teren cu servicii comunale, inclusiv prin încheierea de contracte cu operatorii serviciilor.

Reclamanta a afirmat că litigiul a apărut tocmai în cadrul unuia din aceste contracte încheiat cu pârâta SA „FEE-Nord” în calitate de operator economic al serviciului de furnizare a energiei electrice. Ultimul contract dintre părți a fost încheiat la 01 octombrie 2015 sub nr. 10062 în condiții generale-cadru stabilite în prealabil de către pârâtă. În anexa nr. 1 la contract este specificat că furnizarea energiei electrice este contractată pentru vile.

Între părți nu au existat litigii cu privire la modalitatea de achitare a prețului energiei electrice, acesta fiind determinat pornind de la tarifele reglementate de ANRE și prin aplicarea cotei zero a TVA, având în vedere că consumatorii finali sunt proprietarii de vile, adică de case individuale de locuit situate în zona rurală a satului Pîrîta, care cumpără energia electrică pentru propriile necesități casnice.

Însă, din ianuarie 2017, SA „FEE-Nord” a majorat prețul energiei electrice furnizate pentru vile adăugând, inclusiv în mod retroactiv începând cu 01 august 2015, a cotei de 20 % a TVA. Prin factura fiscală nr. AAA6855403 din 31 decembrie 2016, emisă la 06 ianuarie 2017, pârâta a pus în sarcina reclamantei obligația suplimentară de plată a TVA de 20 % în sumă totală de 61187,67 lei pentru energia electrică furnizată în perioada 01 august 2015 – 30 noiembrie 2016 și achitată deplin de reclamantă în sumă totală de 305938,34 lei. Iar, prin factura fiscală nr. AAA6855399, emisă la 05 ianuarie 2017, a fost obligată să plătească pentru energia electrică furnizată în decembrie 2016 prețul total de 11232,31 lei, dintre care suma de 1872,05 lei o constituie cota de 20 % a TVA.

A indicat că prin scrisoarea din 27 ianuarie 2017 adresată pârâtei, a solicitat determinarea prețului energiei electrice furnizate vilelor prin aplicarea în continuare a cotei zero a TVA, precum și acordarea unui termen suplimentar pentru invocarea obiecțiilor și prezentarea documentelor care să confirme că imobilele ce constituie locul de consum final au destinație locativă. Între timp, prin scrisoarea nr. 28 din 23 ianuarie 2017, Primarul satului Pîrîta a confirmat că membrii ÎP „Poiana Nouă” folosesc construcțiile în scopurile lor locative, dar nicidecum nu în scopuri comerciale.

Prin factura fiscală seria/nr. AAA 6855453 din 31 ianuarie 2017, SA „FEE-Nord” a continuat să aplice cota de 20% a TVA, indicând că reclamanta datorează pentru energia electrică furnizată în ianuarie 2017 prețul total de 31248,67 lei, care include TVA de 20% în sumă de 5208,11 lei.

ÎP „Poiana Nouă” a specificat că prin răspunsul din 06 februarie 2017, SA „FEE-Nord” i-a comunicat că trebuie să solicite de la ÎS „Cadastru” certificatul ce confirmă destinația locativă a imobilelor, întrucât la moment nu se poate stabili care energie electrică se furnizează căsuțelor de vacanță, care la restul imobilelor.

La 09 februarie 2017, reclamanta a solicitat organului fiscal să confirme că în speță se aplică prevederile art. 104 lit. b) din Codul fiscal, potrivit cărora livrarea energiei electrice pentru bunurile cu destinație locativă se face cu aplicarea cotei zero a TVA. Prin răspunsul 16 februarie 2017, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a informat că potrivit art. 104 lit. b) din Codul fiscal, regimul fiscal la compartimentul RVA aplicabil livrărilor de energie electrică pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă indiferent de faptul în a cărui gestiune se află bunurile în cauză și cu cine este încheiat contractul de furnizare se specifică prin aplicarea cotei zero. Concomitent, regimul fiscal aferent energiei electrice în adresa membrilor întovărășirilor pomicole pentru imobilele cu destinație nelocativă se specifică prin aplicarea cotei standard a TVA.

În consecință, prin reclamația din 20 februarie 2017, reclamanta în comun cu alte asociații vecine, au comunicat pârâtei că consumatorii finali sunt proprietarii imobilelor cu destinație locativă, anexând documente cadastrale în acest sens și solicitând anularea facturilor privind aplicarea cotei TVA de 20% pentru energia electrică livrată. Prin răspunsul nr. 02-86 din 21 februarie 2017, SA „FEE-Nord” a insistat să fie prezentate certificate de la ÎS „Cadastru” privind destinația locativă a imobilelor, invocând că răspunsurile anexate atestă doar folosința energiei electrice pentru necesități casnice.

La data de 06 martie 2017, pârâta a emis o nouă factură fiscală seria/nr. AAB

0830317 din 28 februarie 2017, fiind obligată să plătească pentru energia electrică furnizată în februarie 2017 prețul total de 16607,14 lei, inclusiv TVA de 20% în sumă de 2767,86 lei.

Reclamanta a notat că la 13 martie 2017, s-a adresat cu o nouă plângere atât la SA „FEE-Nord”, cât și la IFPS, invocând aplicarea greșită a legii la perfectarea și eliberarea facturilor privind cota de 20% a TVA la furnizarea energiei electrice pentru consumatorii finali casnici. Prin răspunsul din 20 martie 2017, pârâta a declarat că întovărășirile pomicole și construcțiile de pe ele au destinație agricolă, insistând la aplicarea cotei de 20% TVA în relațiile cu reclamanta. Prin răspunsurile din 29 martie 2017 și 11 aprilie 2017, organul fiscal a menționat că determinant pentru aplicarea cotei zero a TVA este extrasul din Registrul bunurilor imobile care confirmă că modul de folosință a bunului imobil este cu destinație locativă.

A relatat că la 06 aprilie 2017, SA „FEE-Nord” a eliberat o nouă factură fiscală seria/nr. AAB 0830513 din 31 martie 2017, indicând obligația de plată a prețului energiei electrice furnizate în martie 2017 în sumă totală de 17092,13 lei, inclusiv TVA în mărime de 2848,69 lei. Prin factura adițională din 03/2017, pârâta a solicitat achitarea în termen de 10 zile a prețului calculat pentru energia electrică furnizată, inclusiv a TVA pentru perioada 01 august 2015 - 31 martie 2017, sub sancțiunea deconectării instalațiilor de la rețeaua electrică.

ÎP „Poiana Nouă” a susținut că reieșind din faptul că au fost epuizate fără succes toate măsurile de soluționare amiabilă a litigiului, a înaintat prezenta acțiune prin care solicita instanței de judecată să determine că prețul energiei electrice furnizate în cadrul contractului nr. 10062 din 01 octombrie 2015 încheiat cu SA „FEE-Nord” se calculează prin aplicarea cotei „zero” a T.V.A.

Consideră că aplicarea cotei de 20 % TVA este contrară prevederilor legale, or, conform art. 104 lit. b) din Codul fiscal, se scutește de TVA cu drept de deducere energia electrică pentru bunurile imobiliare cu destinație locativă, indiferent de subiectul în a cărui gestiune se află aceste bunuri. Iar, potrivit art. 4 din Legea cu privire la locuință nr. 75 din 30 aprilie 2015, casa de vacanță este definită ca fiind o locuință ocupată temporar, ca reședință secundară, destinată odihnei și recreerii. Așadar, legea recunoaște căsuțele de vacanță ca o categorie a locuințelor, care satisfac cerințele de trai ale unei persoane sau ale mai multor persoane (familii) și corespund exigențelor minime pentru locuințe. Ocuparea căsuțelor de vacanță doar pe perioada vacanței și a odihnei nicidecum nu face să decadă folosința și destinația de locuințe a acestora.

Potrivit Regulamentului cu privire la evaluarea bunurilor imobile în scopul impozitării, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1303 din 24 noiembrie 2004, competența de evaluare, apreciere și determinare a destinației bunurilor imobile și a modului lor de folosință aparține organelor administrației publice locale și oficiilor cadastrale. La 01 aprilie 2010, Consiliul sătesc Pîrîta a adoptat decizia nr. 5/1 prin care a determinat că loturile întovărășirilor pomicole cu și fără construcții amplasate pe ele sunt case de locuit individuale și terenuri aferente lor și se atribuie la categoria bunurilor imobiliare cu destinație locativă. Iar, Oficiul Cadastral Teritorial Dubăsari a înregistrat în Registrul bunurilor imobile destinația construcțiilor vizate în speță și a terenurilor

aferente ca fiind „căsuțe de vacanță”.

Totodată, reclamanta a relatat că în speță nu a fost încălcat termenul de prescripție de 30 de zile. Or, prima factura fiscală de calculare a cotei de 20% a fost emisă la 05 ianuarie 2017 și recepționată de reclamantă evident peste câteva zile. Respectiv, contestația din 27 ianuarie 2017, completată la 15 februarie 2017, a fost înaintată până la expirarea a 30 zile de la recepționarea facturii. Atât prin scrisoarea din 06 februarie 2017, cât și prin cea din 21 februarie 2017, pârâta a solicitat noi informații care să demonstreze destinația locativă a imobilelor, motiv din care în mod întemeiat a apreciat aceste scrisori ca o informare despre prelungirea termenului de examinare a reclamației.

A menționat că acest fapt se confirmă și prin acțiunile pârâtei care a emis ultimul răspuns la 20 martie 2017 - exact când au expirat 30 de zile lucrătoare de la emiterea primului răspuns din 06 februarie 2017. Astfel, termenul de prescripție a început să curgă după 29 martie 2017, când a fost recepționat răspunsul din 20 martie 2017.

Totodată, în cazul în care instanța de judecată consideră că s-a omis termenul de adresare în judecată, a solicitat repunerea în acest termen.

ÎP „Poiana Nouă” a solicitat declararea ca fiind ilegale a facturilor eliberate de SA „FEE-Nord” privind livrarea de energie electrică cu aplicarea cotei de 20 % TVA și obligarea pârâtei să întocmească și să elibereze reclamantei facturi privind livrările de energie electrică cu aplicarea cotei zero a TVA.

La 06 februarie 2018, ÎP „Poiana Nouă” și-a concretizat cerințele din acțiune, solicitând excluderea sumelor TVA de 20 % din datoriile și facturile înaintate spre plată reclamantei de către SA „FEE-Nord” pentru livrările de energie electrică efectuate începând cu 01 august 2015, cu excepția livrării impozabile a energiei electrice pentru consumatorul final Nina Peșcova, proprietar al imobilului comercial cu nr. cadastral 3842112.360; obligarea pârâtei să întocmească și să elibereze reclamantei facturi privind livrările de energie electrică efectuate începând cu 01 august 2015, având în vedere regimul acestora de livrări scutite de TVA cu drept de deducere, cu excepția livrării impozabile a energiei electrice pentru consumatorul final Nina Peșcova.

Prin încheierea protocolară din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Nina Peșcova.

Iar, prin încheierea protocolară din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Alexandr Peșcov.

La 29 mai 2017 și AO „I.T. Flora” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Furnizare Energiei Electrice Nord”, concretizată la 20 martie 2018, solicitând obligarea pârâtei la aprovizionarea reclamantei cu energie electrică aplicându-se cota zero TVA la tariful stabilit de ANRE în perioada 01 august 2015 – 31 decembrie 2017, obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică începând cu data de 01 ianuarie 2018 cu scutirea de TVA cu drept de deducere la tariful stabilit de ANRE până la modificarea prevederilor legislației în vigoare, care va stabili o altă regulă la aplicarea TVA pentru aceste livrări.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că în anul 1996 a fost înregistrată în formă de Întovărășire Pomilegumicolă. Potrivit statutului, membrii întovărășirii pomicole aveau dreptul de a edifica pe sectoarele de teren atribuite lor construcții

capitale, inclusiv case, cu drept de proprietate privată. De asemenea, membrii întovărășirii pomicole aveau doar dreptul de folosință asupra terenului pe care îl pierdeau în cazul excluderii lor din membri. Între timp, toate sectoarele lotului de pământ transmis anterior în posesia reclamantei au fost privatizate, fiind încheiate contracte de vânzare-cumpărare direct cu organele administrației publice locale ale satului Pîrîta. Prin urmare, atât sectoarele de teren, cât și casele construite pe acestea, au devenit proprietate privată a persoanelor fizice, fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile la categoria: case de vacanță.

A indicat că din ianuarie 2017, SA „Furnizare Energiei Electrice Nord” a majorat prețul energiei electrice furnizate pentru vile adăugând, inclusiv în mod retroactiv începând cu 01 august 2015, cota de 20 % a TVA.

Prin scrisoarea din 27 ianuarie 2017 adresată pârâtei, a solicitat determinarea prețului energiei electrice furnizate vilelor prin aplicarea în continuare a cotei zero a TVA, precum și acordarea unui termen suplimentar pentru invocarea obiecțiilor și prezentarea documentelor care să confirme că imobilele ce constituie locul de consum final au destinație locativă. Prin răspunsul din 06 februarie 2017, SA „FEE-Nord” i-a comunicat că trebuie să solicite de la ÎS „Cadastru” certificatul ce confirmă destinația locativă a imobilelor, întrucât la moment nu se poate stabili care energie electrică se furnizează căsuțelor de vacanță, care la restul imobilelor.

Reclamanta a specificat că prin reclamația din 20 februarie 2017 a comunicat pârâtei că consumatorii finali sunt proprietarii imobilelor cu destinație locativă, anexând documente cadastrale în acest sens și solicitând anularea facturilor privind aplicarea cotei TVA de 20 % pentru energia electrică livrată. Însă, prin răspunsul nr. 02-86 din 21 februarie 2017, SA „FEE-Nord” a insistat să fie prezentate certificate de la ÎS „Cadastru” privind destinația locativă a imobilelor, invocând că răspunsurile anexate atestă doar folosința energiei electrice pentru necesități casnice.

A menționat că la 13 martie 2017, s-a adresat cu o nouă plângere la SA „FEE-Nord”, ultima prin răspunsul din 20 martie 2017 insistând că întovărășirile pomicole și construcțiile de pe ele au destinație agricolă, fiind necesară aplicarea cotei de 20% TVA.

În continuare, în susținerea poziției sale, AO „I.T. Flora” a invocat argumente similare cu cele ale ÎP „Poiana Nouă”.

Totodată, în cazul în care instanța de judecată consideră că s-a omis termenul de adresare în judecată, a solicitat repunerea în acest termen.

Prin încheierea din 02 iunie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari cauzele civile au fost conexe într-un singur proces.

La data de 15 iunie 2017, AO „Irigator” a depus cerere de chemare SA „Furnizare Energiei Electrice Nord”, concretizată la 20 martie 2018, solicitând obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică aplicându-se cota zero TVA la tariful stabilit de ANRE în perioada 01 august 2015 - 31 decembrie 2017 și obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică începând cu data de 01 ianuarie 2018 cu scutirea de TVA cu drept de deducere la tariful stabilit de ANRE până la modificarea prevederilor legislației în vigoare, care va stabili o altă regulă la aplicarea TVA pentru aceste livrări.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în anul 1996 a fost înregistrată în

formă de Întovărășire Pomilegumicolă. Între timp, toate sectoarele lotului de pământ transmis anterior în posesia reclamantei au fost privatizate, fiind încheiate contracte de vânzare-cumpărare direct cu organele administrației publice locale ale satului Pîrîta. Astfel, atât sectoarele de teren, cât și casele construite pe acestea, au devenit proprietate privată a persoanelor fizice, fiind înregistrate în Registrul bunurilor imobile la categoria: case de vacanță.

A menționat că de asemenea, începând cu ianuarie 2017, SA „Furnizare Energiei Electrice Nord” a majorat prețul energiei electrice furnizate pentru vile adăugând, inclusiv în mod retroactiv începând cu 01 august 2015, cota de 20 % a TVA.

Prin scrisoarea din 27 ianuarie 2017 adresată pârâtei, a solicitat determinarea prețului energiei electrice furnizate vilelor prin aplicarea în continuare a cotei zero a TVA, însă la 06 februarie 2017 SA „FEE-Nord” i-a comunicat că trebuie să solicite de la ÎS „Cadastru” certificatul ce confirmă destinația locativă a imobilelor, întrucât la moment nu se poate stabili care energie electrică se furnizează căsuțelor de vacanță, care la restul imobilelor.

Reclamanta a specificat că la 20 februarie 2017 a comunicat pârâtei că consumatorii finali sunt proprietarii imobilelor cu destinație locativă, anexând documente cadastrale în acest sens și solicitând anularea facturilor privind aplicarea cotei TVA de 20 % pentru energia electrică livrată. Prin răspunsul nr. 02-86 din 21 februarie 2017, SA „FEE-Nord” a insistat să fie prezentate certificate de la ÎS „Cadastru” privind destinația locativă a imobilelor, invocând că răspunsurile anexate atestă doar folosința energiei electrice pentru necesități casnice.

A susținut că la 13 martie 2017, s-a adresat cu o nouă plângere la SA „FEE-Nord”, care prin răspunsul din 20 martie 2017 a insistat că întovărășirile pomicole și construcțiile de pe ele au destinație agricolă, fiind necesară aplicarea cotei de 20% TVA.

În susținerea poziției sale, AO „Irigator” a invocat argumente similare cu cele ale ÎP „Poiana Nouă” și AO „I.T. Flora”.

Totodată, în cazul în care instanța de judecată consideră că s-a omis termenul de adresare în judecată, a solicitat repunerea în acest termen.

Prin încheierea din 16 iunie 2017 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO „IRIGATOR” a fost conexată cu cauza civilă la cererile de chemare în judecată depuse de ÎP „Poiana Nouă” și AO „I.T. Flora”.

Prin hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari, acțiunile depuse de ÎP „Poiana Nouă”, AO „I.T. Flora” și AO „IRIGATOR” au fost respinse, din motivul omiterii termenului de prescripție.

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelul declarat de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă”, apelul declarat de Asociația Obștească „I.T. Flora” și cererea de alăturare la apel a Asociației Obștești „Irigator”, fiind menținută hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul Dubăsari.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au constatat că la 27 ianuarie 2017 ÎP „Poiana Nouă”, AO „I.T. Flora” și AO „IRIGATOR” au solicitat printr-o scrisoare SA „FEE-Nord”, determinarea prețului energiei electrice furnizate vilelor prin

aplicarea în continuare a cotei zero TVA, nefiind de acord cu aplicarea cotei de 20 % TVA în facturile fiscale cu privire la achitarea energiei electrice consumate. Prin răspunsul din 06 februarie 2017, SA „FEE-Nord” a respins cererea și a comunicat întovărășirilor pomicole că în cazul în care nu sunt de acord cu răspunsul dat, au dreptul de a contesta facturile fiscale în instanța de judecată în vederea anulării acestora.

În circumstanțele expuse, instanțele de judecată au conchis că, chiar și în situația în care la materialele dosarului lipsește dovada înmânării reclamanților a răspunsului SA „FEE-NORD” nr. 02-51 din 06 februarie 2017, termenul de înaintare a acțiunii în instanța de judecată urmează a fi calculat în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, adică în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea cererii prealabile.

Astfel, având în vedere faptul că cererea prealabilă a fost înregistrată la emitentul facturilor contestate - SA „FEE-NORD” la data de 27 ianuarie 2017, termenul limită de depunere a cererilor de chemare în judecată a fost 28 martie 2017.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare au concluzionat că cererile de chemare în judecată au fost depuse cu omiterea termenului de prescripție prevăzut de lege, iar cererile de repunere în termen sunt neîntemeiate, reclamantele neprezentând probe pertinente și admisibile ce ar dovedi că până la 28 martie 2017 au fost private din motive obiective, de posibilitatea de a înainta acțiune în instanța de judecată.

Totodată, a fost considerat neîntemeiat argumentul reclamanților precum că cererile de chemare în judecată greșit au fost examinate în ordinea contenciosului administrativ, or, SA „FEE-NORD” este furnizor al energiei electrice și prestează servicii în interes public, iar actele emise de acesta urmează a fi contestate în ordinea contenciosului administrativ.

La data de 28 iunie 2019, ÎP „Poiana Nouă” a depus cerere de recurs, iar la 11 octombrie 2019 cerere de recurs suplimentară, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, livrările de energie electrică pentru alimentarea vilelor sunt scutite de TVA conform art. 104 lit. b) din Codul fiscal, iar materialele cauzei confirmă că vilele reprezintă construcții cu destinație locativă. În acest sens, a fost probat faptul că vilele sunt proprietate privată a persoanelor fizice care le folosesc în calitate de locuințe și reședințe secundare, întrucât satisfac cerințele lor de trai și corespund exigențelor minime pentru locuințe. De asemenea, pe parcursul examinării cauzei au fost prezentate acte ale autorității publice locale ce confirmă destinația locativă a căsuțelor de vacanță.

Mai mult ca atât, a invocat că cel de-al doilea furnizor de pe teritoriul Republicii Moldova - ÎCS „Red Union Fenosa” SA aplică scutirea de TVA (cota zero) pentru întovărășirile pomicole din zona sa, pe când intimata SA „FEE-NORD” aplică cota de 20 % TVA. Astfel, recurenta și proprietarii de vile sunt discriminați în comparație cu toți posesorii de locuințe, inclusiv case de vacanță, din intravilanul localităților Republicii Moldova care beneficiază de scutirea de TVA la livrarea energiei electrice.

Recurenta a menționat că acțiunea depusă la 28 aprilie 2017 se încadrează în

termenul de prescripție extinctivă de 3 ani prevăzut de art. 391 din Codul civil, necesar pentru garantarea securității raporturilor juridice, instanțele ierarhic inferioare concluzionând greșit că acțiunea urmează a fi judecată în ordinea contenciosului administrativ. Or, SA „FEE-NORD” acționează în relațiile cu întovărășirea pomicolă, care procură energia electrică, în calitate de persoană juridică de drept privat, dar nu de autoritate publică asimilată. Prin esența și natura sa, contractul de furnizare a energiei electrice este civil.

La data de 24 octombrie 2019, SA „FEE-NORD” a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 martie 2019.

Decizia instanței de apel redactată integral a fost expediată în adresa ÎP „Poiana Nouă” la 08 mai 2019 și a fost recepționată la 21 mai 2019 (f.d. 164, volumul VI).

Astfel, recursul, depus la data de 28 iunie 2019 de către ÎP „Poiana Nouă”, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de ÎP „Poiana Nouă” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în

verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul depus de ÎP „Poiana Nouă” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de ÎP „Poiana Nouă”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Dosarul nr. 3ra-1000/19

Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud: M. Curtiș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând cererile Întovărășirii Pomilegumicolă „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenienți accesorii Consiliul sătesc Pîrîta raionul Dubăsari, Serviciul Fiscal de Stat, Nina Peșcova și Alexandr Peșcov cu privire la excluderea sumelor TVA de 20 % din datorii și facturi și obligarea eliberării facturilor cu scutirea de TVA cu drept de deducere și

la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „I.T. Flora” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere și

la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Irigator” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere,

c o n s t a t ă :

La data de 28 aprilie 2017, ÎP „Poiana Nouă” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenienți accesorii Consiliul sătesc Pîrîta raionul Dubăsari și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat (succesor în drepturi Serviciul Fiscal de Stat), cu privire la declararea ilegală a facturilor și obligarea pârâtei să întocmească și să elibereze facturi privind livrările de energie electrică cu aplicarea cotei zero a TVA.

Prin încheierea protocolară din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Nina Peșcova.

Iar, prin încheierea protocolară din 06 februarie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Alexandr Peșcov.

La 29 mai 2017 și AO „I.T. Flora” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Furnizare Energiei Electrice Nord”, concretizată la 20 martie 2018, solicitând obligarea pârâtei la aprovizionarea reclamantei cu energie electrică aplicându-se cota zero TVA la tariful stabilit de ANRE în perioada 01 august 2015 – 31 decembrie 2017, obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică începând cu data de 01 ianuarie 2018 cu scutirea de TVA cu drept de deducere la tariful stabilit de ANRE până la modificarea prevederilor legislației în vigoare, care va stabili o altă regulă la aplicarea TVA pentru aceste livrări.

Prin încheierea din 02 iunie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari cauzele civile au fost conexate într-un singur proces.

La data de 15 iunie 2017, AO „Irigator” a depus cerere de chemare SA „Furnizare Energiei Electrice Nord”, concretizată la 20 martie 2018, solicitând obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică aplicându-se cota zero TVA la tariful stabilit de ANRE în perioada 01 august 2015 - 31 decembrie 2017 și obligarea pârâtei la aprovizionarea cu energie electrică începând cu data de 01 ianuarie 2018 cu scutirea de TVA cu drept de deducere la tariful stabilit de ANRE până la modificarea prevederilor legislației în vigoare, care va stabili o altă regulă la aplicarea TVA pentru aceste livrări.

Prin încheierea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de AO „IRIGATOR” a fost conexată cu cauza civilă la cererile de chemare în judecată depuse de ÎP „Poiana Nouă” și AO „I.T. Flora”.

Prin hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, acțiunile depuse de ÎP „Poiana Nouă”, AO „I.T. Flora” și AO „IRIGATOR” au fost respinse, din motivul omiterii termenului de prescripție.

Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelul declarat de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă”, apelul declarat de Asociația Obștească „I.T. Flora” și cererea de alăturare la apel a Asociației Obștești „Irigator”, fiind menținută hotărârea din 03 aprilie 2018 a Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari.

La data de 28 iunie 2019, ÎP „Poiana Nouă” a depus cerere de recurs, iar la 11 octombrie 2019 cerere de recurs suplimentară, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La data de 08 octombrie 2019 ÎP „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca a depus cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate a lit. a) al art. 433 din Codul de procedură civilă.

La data de 26 noiembrie 2019, ÎP „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca a mai depus o cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și anume, textul de la art. 2 „Sunt asimilate autorităților publice, în sensul prezentei legi, persoanele

de drept privat care exercită atribuții de putere publică sau utilizează domeniul public, fiind împuternicite prin lege să presteze un serviciu de interes public”, în măsura în care asimilează autorităților publice furnizorii de energie electrică; „*act administrativ* – manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice” în măsura în care asimilează actului administrativ actele furnizorilor de energie electrică; „*contract administrativ* – contract încheiat de autoritatea publică, în virtutea prerogativelor de putere publică, având ca obiect administrarea și folosirea bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea de servicii publice” în măsura în care asimilează actului administrativ contractele privind prestarea serviciilor de furnizare și alimentare cu energie electrică; și textul de la art. 17 alin. (1) „Cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile”, în măsura în care se referă la cererile de anulare a actelor emise de furnizorii de energie electrică și de recunoaștere a drepturilor pretinse de către beneficiarii serviciilor de furnizare a energiei electrice.

Examinând cererile ÎP „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va examina cererile cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția

art.169–171.

În corespundere cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, la data de 09 februarie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat hotărârea nr. 2 „Pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr. 55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitate legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, este obligată să sesizeze Curtea Constituțională.

Astfel, conform § 79-80 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt

încălcate.

Curtea a menționat că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Potrivit § 82-83 din aceeași hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Concomitent, Curtea a precizat că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, or, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la par. 82. Excepția de neconstituționalitate care întrunește aceste condiții poate fi ridicată în față oricărei instanțe.

Astfel, întru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea, cumulativ, a condițiilor strict-obligatorii prevăzute la art. 12¹ din Codul de procedură civilă și § 82 din hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016.

La caz, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, cererile ÎP „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate nu întrunesc exigențele evidențiate supra, or recursul depus împotriva deciziei din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin prisma art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, este declarat inadmisibil, iar excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile depuse de ÎP „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, urmează a fi respinse.

În conformitate cu art. 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 12¹ și 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se resping cererile Întovărășirii Pomilegumicolă „Poiana Nouă”, reprezentată de avocatul Aliona Roșca, cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Întovărășirea Pomilegumicolă „Poiana Nouă” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, intervenienți accesorii Consiliul sătesc Pîrîta raionul Dubăsari, Serviciul Fiscal de Stat, Nina Peșcova și Alexandr Peșcov cu privire la excluderea sumelor TVA de 20 % din datorii și facturi și obligarea eliberării facturilor cu scutirea de TVA cu drept de deducere, la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „I.T. Flora” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere și la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Irigator” împotriva Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea la aprovizionarea cu energie electrică cu scutirea TVA cu drept de deducere.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu